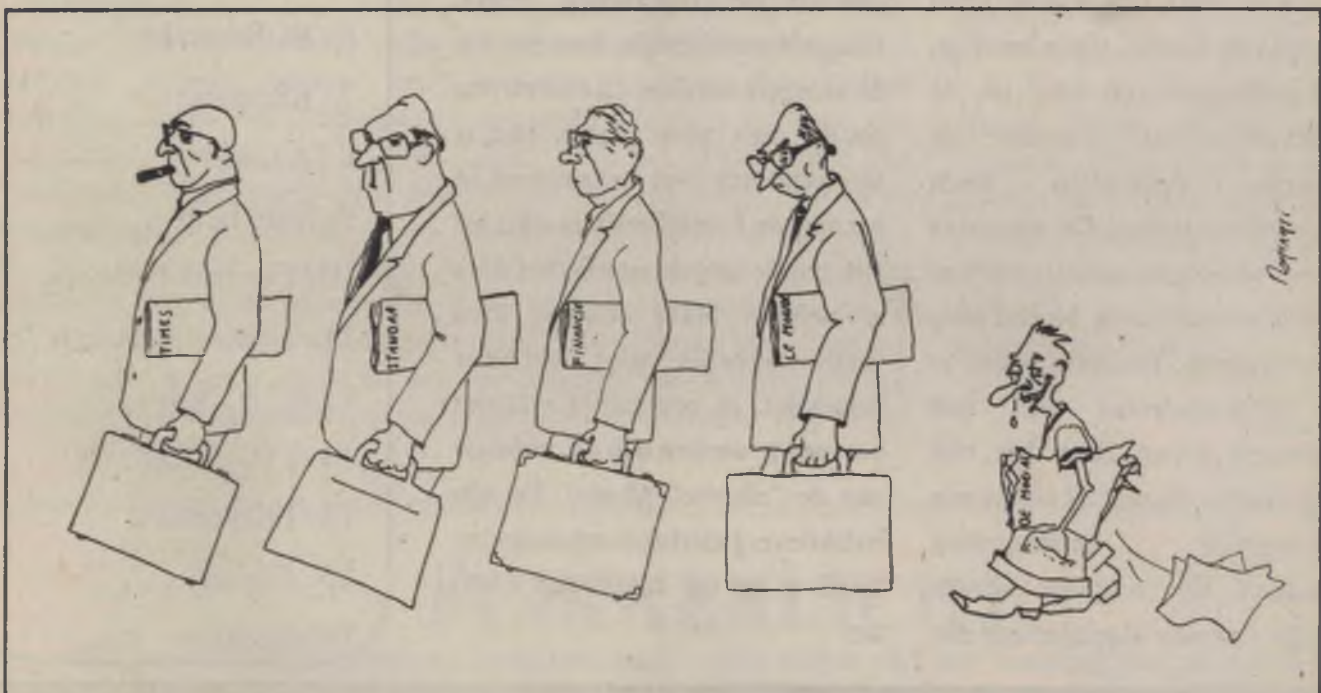

De Moeial 1

DE MOEIAL IS DOOD, LEVE DE MOEIAL!!!

Het nieuwe jaar werd op de VUB niet uitsluitend opgeschrikt door het knallen van Veuve et Chandon-kurken. Een aantal mensen gewaagden van een regelrechte coup ten aanzien van de vroegere Moeial en diens redakteurs. De SOR besloot vorige maand in te grijpen in het beleid van deze studentenuitgave. Het resultaat van deze ingreep ligt hier voor je.

Ontkennen dat de Moeial reeds gedurende verscheidene maanden met moeilijkheden te kampen had, zou hetzelfde zijn als zeggen dat België de hoofdstad is van Brussel. Onregelmatig verschijnen en een van grijze vierhoekjes doorspekte lay-out verraadden maar al te goed dat er wel degelijk iets fout ging met onze publikatie. Dit waren echter slechts uiterlijke kenmerken. Ook inhoudelijk liep het mis.

Terwijl er enerzijds heel wat publikatieruimte scheen te bestaan, bleken een aantal artikels pertinent te worden geweigerd. Wanneer een aantal artikels dan toch werden aanvaard, werden er andere titels aangebracht en/of werd de tekst op al te subjektieve wijze aangepast. (hier dient wel te worden verstaan dat dit niet met alle artikels gebeurde). Bovendien bleken een aantal redactieleden gespecialiseerd

te zijn in het voortbrengen van negatistische pennevruchten. Klachten konden dan ook niet uitblijven. De Kringen voelden zich in hun kruis getast omdat zij geen mogelijkheid zagen de door hen geplande activiteiten (dit zijn duidelijk niet alleen maar cantussen of dopen e.d.) positief weerspiegeld te zien in het blad van en voor de VUB-student. Cultuur was ontevreden omdat haar krant die zij in de Moeial, tegen betaling, liet publiceren zijn weg tot de studenten vond wanneer de geplande activiteiten reeds geschiedenis waren. De abonnees waren verbolgen omdat zij wel betaalden maar van de Moeial niets in ruil kregen. Tenslotte waren er de VUB-studenten die hun misnoegen uitten door het niet langer lezen van wat zij als weinig overtuigende berichtgeving ervaren. Het resultaat hiervan was dat van elke Moeialoplage een

niet onaardige stapel richting vuilbak verdween. De SOR besliste door dit alles de Moeial te ontbinden en een werkgroep op te richten die de vroegere functies van de Moeial diende over te nemen. Een nieuwe redaktieraad werd samengesteld waarbinnen een nieuwe koördinator werd aangeduid. Het voortbestaan van de Moeial hing af van de uiteindelijke ontbinding ervan. Hoogstwaarschijnlijk besepte ook de vroegere redactie dit en treft hen op dit punt geen blaam. Het is trouwens nog niet aangetoond of het nieuwe Moeial-team in staat zal zijn om de uitgebluste fakkel over te nemen. Maar ook jij bent verantwoordelijk voor wat hier verschijnt. Je bent altijd welkom om mee te werken aan de uitbouw van de "nieuwe" Moeial. Er zijn redactievergaderingen op maandag 19.00 u. en op donderdag 13.00 uur.

Inhoud :

- 1 & 2 : Edito
- 2 : Supermol
- 3 : Vrije radio
- 3 & 4 : Haaien in Jette
- 4 & 5 : Russen
- 5 : Het zwembad
- 6 : Zoekertjes
- 6 : SOR-verslag
- 7 : Kultuurkrant
- 8 : Agenda
- 9 : Sinn Fein
- 10 : Georges Debunne
- 11 : Nieuwe bommen
- 12 & 13 : Solvay
- 14 & 15 : Zangfeest
- 15 : Flikkerlicht
- 16 : Geuren
- 16 : Redactie

KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT

SUPERMOL OP DE V.U.B.

Afgelopen weken werd er op de campus een beest, uniek in zijn omvang, gesignaleerd. Deze laatste deinsde er niet voor terug om in enkele dagen de V.U.B.-terreinen te verbouwen tot een waar slagveld, dit tot grote ergernis van de campusstudenten. Niet alleen werd hun woonst onherstelbaar vervuild, maar het beest was mede de oorzaak van ettelijke slapeloze ochtenden. Ook de kuisvrouwen ondernamen reeds verdelgingspogingen. Tevergeefs, het beest leek niet kapot te krijgen.

Naar alle waarschijnlijkheid zullen de elektriciteitswerken, waarover het voorgaande handelt, eind januari afgelopen zijn. Zij zullen er mede toe bijdragen dat de campus s'nachts opnieuw op een degelijke verlichting kan rekenen. Gedaan met de excuses zoals daar zijn : "Kan ik hier blijven want ik vind mijn kot niet meer... "

VOOR EEN HANDVOL WATTS!!

Vrije radio's bezetten sinds een tiental jaar in een algehele kakafonie een deeltje van de FM-band. Tune on ! Wat biedt de ether-horizon nu ? Een jungle van grote commerciële stations met daartussen een reeks min of meer vrije radio's in de strikte zin van het woord.

De grens is soms moeilijk te trekken tussen wat enerzijds meer commerciële belangen dient en anderzijds een communicatiemiddel is, uitgaande van gemeenschappen of groepen die hun specificiteit tot uiting willen brengen. Men zou kunnen zeggen dat de tweede groep meer aansluit bij de aspiraties van vrije radio-pioniers uit begin jaren '80. Met de officiële erkenning eind '85 werd een periode van etherjungle afgesloten. Men zou deze tijd kunnen typeren als een verplicht samenwonende driehoeksrelatie tussen de bakker-beenhouwer-op-de-hoek-met-z'n-15w-zender (doel : klanten en familie nauwer doen aansluiten bij etalage), de hippe, vlotte en gepolijste freej-reedio jongens met kilometers muziektapes en tenslotte een melting pot van obscure,

elitaire, eigenzinnige en/of originele radiostations. Alle radio's die na hun jarenlang onzeker bestaan een erkenning wensten, moesten een dossier binnenleveren. Doel, statuut en werking verduidelijken was de vereiste. Op basis van deze dossiers ging men over tot legalisatie, zendtijd- en frequentieverlening. De gevolgen lieten niet op zich wachten: na een grove shifting bleven er bijna geen buurtradio's over, enkele alternatieve & socio-culturele radio's (nu nog op ee hand te tellen: Centraal te A'pen, Scorpio te Leuven, Toestel te Gent en Air Libre in Brussel), de mastodont-zenders kregen volgens de volledigheid van hun dossier de meeste frequenties. Officieel werden 4 verschillende types erkenningen verdeeld: regionale

radio's (bv. Contact) met een zendstraal van 30km en 1KW (of ze nu nieuws brengen of ontspanning); ten tweede, agglomeratieradio's beluisterbaar tot op max 15km. en een zender van 500W; ten derde, lokale radio's met reikwijdte van 8km. en 160W in het doosje en tenslotte de buurtradio's met een 20w in hun zakken.

De toenmalige beslissing was een compromis tussen de liberale versie (privé-stations die op termijn de BRT kunnen bekonnkurreren) en de RTT-P.D'Hont-CVP versie die het fenomeen op een minimale schaal wou houden.

NEXT TIME: STUDENTEN
MAKEN RADIO OP "RADIO
CAMPUS"

MAX.

NIEUWS UIT JETTE

HAAIEN IN JETTE

Hoofdstuk 1 : Troebelen in de sociale sektor Jette

1. Zoals jullie weten of misschien ook wel niet weten; sinds oktober staat er in de lokalen van de sociale sektor rond de Vubtiëk in Jette een copy-machine. Hier kunnen de ca. 1000 Jetse studentenstakkers "goedkopere" copies maken (1.5 B. Fr. / stuk). Want voordien bestond er alleen maar een "copycenter" in de bibliotheek waar ze 2.5 Fr. moesten betalen per fotocopy. Jullie kunnen je wel indenken dat er in de S.O.R. hard gewerkt werd om "het machien" in Jette te krijgen.

Nog vóór dit er stond was er al weerwind. Maar nu...

Het copieertoestel staat dus in de Vubtiëk en bijgevolg ligt de teller in handen van haar uitbaatster. Dit schept soms enige problemen. We hebben bvb. uit betrouwbare bron vernomen dat zij een student weigerde copies te laten maken "omdat ze geen tijd had".

Nu moeten jullie weten dat dit toestel daar slechts op proef staat. Indien er dus niet genoeg copies gemaakt worden, zal het onherroepelijk

< vervolg op p. 4 >

< vervolg van p. 3 >

verdwijnen. Tegenkating van gelijk wie is dus nefast. Wij allemaal, zowel studenten uit Etterbeek (uit sympathie), als Jetters uit pure noodzaak, mogen zoiets niet dulden.

2. Er was een een leegstaand lokaal. Dit bevond zich in de ruimte rond de Vubtiiek te Jette. Op het buro van Vrij Onderzoek hebben wij vernomen dat hun Jetse makers vorig academiejaar de toestemming gekregen hadden dat lokaal te gebruiken voor permanenties, tentoonstellingen, vergaderingen en andere (kultuurvriendelijke en vrijdenkende) activiteiten. Door allerlei voorziene, onvoorziene en ongewenste omstandigheden (enige ombouw van het lokaal, Vredesweek, examens en nog eens examens, vakantie (te) weinig manschappen,...) konden ze echter

onvrijwillig geen gebruik maken van de hun geboden mogelijkheid. Eens de V.O.-groep weer tesamen was, stapte ze op naar de Vubtiiek om te vragen hoe het nu zat met het bewuste lokaal. De deur was er immers afgehaald, er stonden lege kartonnen dozen in en een hoop (lege) stoelen. Njet op request : de Vubtiiek-verantwoordelijke meldde hen kortaf dat ze dat lokaal het afgelopen jaar maar hadden moeten pakken en dat zij daar nu een "lokaal voor studenten" van ging maken. Wat we hieronder moeten verstaan (rook-, drink-, rust-, babbelkot ?) daarover tast men bij V.O. nog in het duister. Daarom menen we terecht een antwoord te mogen verlangen. We vragen ons tot slot af wie er in deze zaak een beslissing nam. Indien de S.O.R. dit niet deed, dan zou ze dat moeten doen. Want is het niet haar taak de Sociale Sektor te beheren ?

De Kustwacht

RUSSEN

Russen in Brussel, de laatste tijd wordt het zo'n beetje een gewoonte. Begin november kwam er een hele troep "jongeren" op uitnodiging van de Franstalige gemeenschap naar België en nog maar een maand geleden liepen er Sovjets rond op onze eigen V.U.B.-campus. In de laatste week van November vond er in de Q een colloquim over internationaal theater plaats. Deel I handelde over Russisch toneel. Niet toevallig speelde net dan de Moskouse school voor Dramatiek onder de regie van Anatoli Vassiliev in het T.N.B. (Theatre Nationale de Belgique) in het Rogiercentrum. Dit Russisch gezelschap had tot voor kort (tot voor de glasnost dus) enige moeilijkheid met de Sovjet-overheid, maar nu waren ze in het kader van een grote internationale tour ook in België. Het stuk

"Cerceau" van Viktor Slavkine werd zowel in Antwerpen als in Brussel in samenwerking met het Kaaitheater opgevoerd. Dezelfde organisatie zou oorspronkelijk meehelpen bij de realisatie van het colloquium, maar daarbij liep er in laatste instantie iets mis. De theaterwerkgroep van de V.U.B. stond er dus alleen voor. Overigens mogen we verheugd opmerken dat onze rector een gezonde culturele aanleg heeft, hij verwelkomde immers de "menigte" op het Colloquium. Onder de toehoorders bevonden zich ook de regisseur en de schrijver van "Cerceau".

Via via kwamen enkele studenten, waarbij ondergetekende, in contact met regisseur, auteur en vooral Anatoli's assistente. Deze laatste, Marina, was immers de enige van het hele Sovjetgezelschap die iets anders

dan Russisch sprak. Met al het Engels dat we machtig zijn, hadden we dan ook een gesprek met haar. Tot slot nodigde zij ons dan uit om de voorstelling die avond (woensdag 30 november) bij te wonen. Zo'n kans lieten we ons niet ontglippen en we waren dan ook goed op tijd. "Cerceau" is een oud Frans gezelschapsspel waarbij houten ringen gegooid en opgevangen worden met een houten zwaard. In het stuk wordt dit spel op ongelooflijke wijze door de acteurs ten tonele gebracht. Dat "Cerceau" in het Russisch opgevoerd werd (inevitably so : het gezelschap kende immers geen enkele andere taal) leek ons vooreerst geen probleem omdat er een simultaanvertaling naar het Frans en het Nederlands voorzien was. Maar de Nederlandse, of beter

< vervolg op p. 5 >

< vervolg van p. 4 >

Hollandse tolk was eerlijk gezegd niet goed. Over de kwaliteit van de vertaling kan ik me natuurlijk niet uitlaten, maar over die van het Nederlands des te meer. Het peil daarvan was verre van hoog : enorm archaïsch woordgebruik, een verschrikkelijk hollands accent en, wat het allereerste was : absoluut geen intonatie. Of de acteurs nu fluisterden, brulden, zongen, lachten of huilden, de man sprak altijd op dezelfde toon, terwijl hij het einde van elke zin mompelde. Vertwijfeld luisterde ik dan maar eens naar de Franstalige tolk, maar die stotterde om de vijf woorden. Maar ja, Russisch versta ik niet, dus sleepte ik me maar doorheen het eerste bedrijf met meneer zeurpiet in m'n oor. Nu is "Cerceau" een enorm lang stuk : we zaten er van halfacht tot kwart voor twaalf. De

inhoud is niet in enkele woorden onder te brengen. Er komen immers nogal veel monologen en dialogen in voor, waarin de personages vooral herrineren ophalen (zowat 90% van alles wat er gezegd wordt). Het is dus ook onmogelijk uit de handelingen af te leiden wat er gebeurt. Daarom las ik tijdens de langdurige pauze zoveel mogelijk van het tweede bedrijf in het boekje met Engelse en Nederlandse tekst dat we erbij gekregen hadden. Zodoende kon ik tot ongeveer halverwege volgen, want nu trachtte ik het zonder simultane te doen. En wat had je gedacht, dit had ook niet veel zin. Op een ogenblik, ik moet het toegeven, vroeg ik me af waarom ik daar m'n avond zat te verspillen. Voor het derde en ook laatste bedrijf vond ik dan toch een bevredigende, maar wel vermoeiende oplossing : vooraf

had ik het gehele bedrijf gelezen, tijdens had ik de oortelefoon met Nederlands aan m'n hoofd, de Nederlandse tekst in het boek bij de hand en dan volgde ik natuurlijk ook nog het toneelgebeuren.

Afgezien van al deze taalproblemen was het al bij al een prachtige avond. De acteurs waren immers voortreffelijk zoniet fantastisch (en de beroeps critici bleken er ook zo over te oordelen). Bovendien gaven ze bijwijlen een spetterend spektakel te zien. In het begin deed hun stijl ietwat raar aan. Maar het tweede en derde bedrijf waren gewoonweg prachtig. Ik zou het jullie graag beschrijven maar woorden schieten daarvoor te kort. Ik kan alleen maar zeggen dat mijn kennismaking met levende Sovjetkultuur zeker de moeite waard was.

Victor Laos

KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT

"ZWAMBAD" VOORGEOPEND

Op 22 december werd dan eindelijk het zwembad gevooropend. Ja ja, de V.U.B. heeft er weeral een complex bij. Aanwezig bij dit alles waren natuurlijk de top van de V.U.B., minister Willy Claes en staatssecretaris Pierre Chevalier. Tevens waren er op deze receptie niets anders dan lovende woorden te horen. In volgende Moeial zullen we de voor- maar ook de nadelen van dit gehele project eens grondig onder de loep nemen.

Wie zoekt die vindt !!!

Student zoekt vanaf januari / februari 1989 een enigszins **rustig kot** in de omgeving van de campus (inzoverre dit niet utopisch is). Huurprijs liefst \leq 5000,- per maand. Eventueel een flat te delen met iemand. Alle goede voorstellen zijn welkom. Bel (02) 4288033 vanaf 20.00 h. (meestal) en vraag naar Koen.

Particulier zoekt huis te koop in 't Brussels gewest, rustige ligging. Renovatiewerken geen bezwaar. Tel. 02 / 6409302 of 6412328 of sekr. buro blad.

Het verslag van de 8-december SOR.

Waar op vorige SORs de opkomst eerder aan de lage kant te noemen was, bleek de raadzaal deze keer op maat gemaakt. Een eerste vaststelling die werd gemaakt door de allersnuggerste SOR-leden, was dat de frigo die normaal instaat voor de broodjesbevoorrading als de grote afwezige op deze vergadering mocht worden beschouwd. Maar niet getreurd, vergaderen zal men hoedanook ! Traditioneel begon de vergadering met enkele warmlopertjes : de SOR besliste over te gaan tot informatisering van de dienst **STUDIEADVIES**. Konkreet betekent dit bijvoorbeeld dat je als student sneller de informatie rond beurzen en dergelijke toestanden zal kunnen verkrijgen. Voor 250.000-Bfr. zal deze mogelijkheid aan alle VUB-studenten opengesteld worden. Fijn. Dat maaltijdkaartstudenten over minder financiële mogelijkheden beschikken kan dan misschien wel waar zijn, dit wil nog lang niet zeggen dat ze daarom minder zouden gaan eten. Het bewijs hiervoor is dat Paula Witte, diensthoofd Sociale Dienst, meer dan een miljoen bijkrediet vroeg

(en kreeg) om aan de toestand van de meer maaltijdkaarteters te kunnen voldoen.

Op deze SOR werd ook het jaarverslag van de dienst UCOV aan de raadsleden ter goedkeuring voorgelegd.

Belangrijkste vaststellingen waren dat steeds meer studenten beroep doen op UCOV en UCOS, maar dat dit ondermeer wel eens zou kunnen verklaard worden doordat aan onze universiteit steeds meer buitenlandse studenten komen studeren.

Studiekring Vrij Onderzoek vroeg (en verkreeg eveneens) een soortement voorschot op hun rekening van '89, dit teneinde de lopende rekeningen omtrent het boek Vrijmetselarij tijdig te kunnen afhandelen.

Als een van de laatste punten op de agenda kwam de Moeialproblematiek aan bod. Problemen zouden er zijn omtrent verschijnen en inhoud van de Moeial. Enige discussie ontstond over het feit of de Moeial nu al dan niet deontologische fouten zou hebben gemaakt en of de SOR dan wel de juiste instantie was om deze als het ware af te straffen, gezien er

toch zoiets als een klachtencommissie zou bestaan. In elk geval besliste de SOR de huidige Moeial te ontbinden en een werkgroep op te richten die voor het voortbestaan van de VUB-studententijding zou moeten instaan. Tegen februari moet deze werkgroep dan verslag uitbrengen bij papa-SOR (of zou het misschien mama zijn?)

De voorzitter had trouwens nog een belangrijke mededeling te maken (dat had hij overigens aan het begin van de vergadering al gedaan), te weten dat de SOR sinds half december ongeveer 15 miljoen rijker is geworden. De reden hiervoor is dat in een reeds geruime tijd aanslepende juridische kwestie de VUB haar slag thuishaalde, doordat zij nu niet langer onroerende voorheffing hoeft te betalen op de studentenhuizen, wat ze dus ondertussen wel al een achttal jaar had gedaan. Aldus betekende dit laatste een extra financiële injectie voor de SOR.

Uiteindelijk werd de vergadering dus maar besloten, echter zonder broodjes deze keer...

L.P.B.

KULTUUR-KULTUUR-KULTUUR-KULTUUR

FLANDERS EROTICA(AAAAH). LIGHTS IN A FAT CITY.

Het centrum voor Geboorteregeling en Seksuele Opvoeding Brussel, organiseert in samenwerking met de Dienst Cultuur, in januari 1989 voor de derde maal "Flanders Erotica" : een wedstrijd voor erotische kunst (in de meest brede zin van het woord), waaraan gekoppeld een tentoonstelling.

Deze wedstrijd werd voor de eerste maal gerealiseerd in 1985 vanuit de idee seksualiteit in een ruimer emancipatorisch perspectief te brengen.

De editie 1989 staat open voor beginnende en professionele kunstenaars (elke plastische discipline, met inbegrip van fotografie, wordt toegelaten.)

Een jury bestaande uit : Mevr. Lydia Deveen-De Pauw, hoogleraar kunstgeschiedenis V.U.B.- Dhr. Willem Elias, kunstcriticus en Dhr. Frans Minnaert, kunstenaarsdirecteur academie Anderlecht zal een geldprijs van 20.000 frank uitreiken aan de kunstenaar die met zijn werk(en) het thema zowel artistiek als technisch het best benaderd heeft.

Vernisage vrijdag 13 januari '89-18u-Galery`

Nadien in het Kulturkaffee toekennen van de eerste en enige prijs gevolgd door een 'erotisch feest'.

Tentoonstelling tot donderdag 2 febr.-elke werkdag van 11 tot 17u in Galery` en van 12 tot 24u in het Kulturkaffee.

De LP "somewhere"(Recommended Records) van het Britse combo "Lights in a Fat City" behoort wellicht tot de meest originele releases van 1988. De kern van deze groep wordt gevormd door het eigenzinnige duo Stephen Kent (Didgeroo, Tuba, French Horn,...) en Eddie Sayer (drums en percussie). Zij maakten afgelopen jaar furore op het WOMAD (world of music and dance) Festival te Cornwall en zijn nu op toernee in Europa. Hun muziek bestaat uit een mengeling van Westerse en exotische klanken, waarbij de combinatie van de moderne elektronika en aan primitieve culturen ontleende instrumenten-de Didgeroo*-voor een hallucinerend resultaat zorgt. Uniek optreden voor

België!

"Music that bridges ancient and modern cultures,...Music that breathes with the sense of Time, Space, Texture and handscape...Like the Ocean, it lives and breathes, ebbs and flows with every new situation, every nuance of colour and light" (Lights in a Fat City press release)

*Didgeroo is een blaasinstrument uit de Aboriginal cultuur en wordt vervaardigd uit een door mieren uitgevreten stam van een Eucalyptus-boom(nvdr.)

Donderdag 19 januari 89 om 21u. in het Kulturkaffee V.U.B..GRATIS !

De Agenda...

Maandag 9 januari 1989

+Keps Beach-Party in een feestelijke tent, ergens op de campus

Dinsdag 12 januari 1989

+Film Gerrom : "Blood Sport" in de Q.

Woensdag 11 januari 1989

+Cantus K.B.S. in de B.S.G.-zaal om 20 uur
+Film Campina in de Q.

Donderdag 12 januari 1989

+KILO Pré-Ski TD in de B.S.G.-zaal

Dinsdag 17 januari 1989

+Debat L.V.S.V.
+Film Solvay in de Q.

Woensdag 18 januari 1989

+Algemene vergadering V.O. in vergaderzaal soc. dienst (Y). 18.00 u.
+K.E.P.S.-cantus in de B.S.G.-zaal
+Film Wase Rapen : "Gaston en Leo in Hong-Kong" in de Q. Voor de verandering meer

van hetzelfde.

Zaterdag 21 januari 1989

+V.R.G. vertrekt naar Moskou tot 28 januari

Maandag 23 januari 1989

+Film K.B.S. : "Dirty Dancing" in de Q. Reklamefilm voor de muziek. Of was de muziek... . In elk geval de kwaliteitsfilm van de eeuw !

Dinsdag 24 januari 1989

+Film L.V.S.V. in de Q.

Donderdag 26 januari 1989

+Film Folklore in de Q. Als de heren/dames wat vroeger willen plannen dan kunnen we van hun films ook de titels vermelden (geldt trouwens ook voor Campina, Solvay en L.V.S.V.).

Donderdag 2 februari 1989

+Optreden Hans De Booy in $Q_a+b+c+d$
Organisatie Dienst Cultuur+B.S.G.

KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-

POEZIEWEDSTRIJD

Zoals altijd organiseert Gerrom een poeziewedstrijd. Alle geïnspireerden aller faculteiten, profiteer van al uw bevestigingen, al dan niet onder invloed, scherp uw potlood, pen en/of PC. Bedoeling is dat U tot 3 gedichten (of tot 2 kortverhalen) inlevert op kot 9-10, op het sekretariaat Germaanse Filologie of op de Dienst Cultuur. Praktische details zijn eveneens te verkrijgen op de laatst genoemde instanties.

GASTRONOMIE

Juicht, smulpapen, juicht ! De overheden hebben toegeslagen ! Met ingang van donderdag 5 januari 1989 hebben jullie de keuze tussen 3 (drie) menu's in het restaurant campus Oefenplein : 1 menu aan toog 1, de 2 andere aan toog 2.

STUDIEKRING VRIJ ONDERZOEK

SINN FEIN SPRAK OP DE V.U.B..

Danny Morrison, vooraanstaand lid van Sinn Féin, de politieke partij die de eenheid van Noord-Ierland nastreeft, sprak op de V.U.B. op uitnodiging van Vrij Onderzoek en het Ierlandkomitee. Morrison werd in 1982 verkozen tot parlementslid van Noord-Ierland. Na zijn electoraal succes in 1984 (hij vergaarde bijna 100.000 stemmen) zal hij eveneens lijsttrekker zijn bij de volgende Europese verkiezingen. Morrison had het vnl. over de strijd die zijn partij voerde voor de fundamentele mensenrechten in zijn land, dewelke nog steeds met de voeten betreden worden. Zo wees hij op de afluisterpraktijken, langdurige ondervragingen al dan niet vergezeld van geweldadige middelen, opsluitingen zonder proces, opschorting van de

burgerrechten,...

Verder benadrukte hij dat zijn toespraak niet zozeer de bedoeling had steun te zoeken voor het I.R.A. of voor Sinn Féin : "Het zijn de bezettingspraktijken die ik vooral wil aanklagen. Het 40.000-koppige bezettingsleger dat ingeschakeld is om 600.000 republikeinen te verdrukken, moet in de eerste plaats verdwijnen. Zo zal het huidige Britse imperialisme vernietigd worden en kan de vrede in Noord-Ierland terug hersteld worden."

Opvallend in Morrison's toespraak was wel de bewering dat Sinn Féin en het I.R.A. géén katholieke bewegingen zijn en dat ze na het verdwijnen van het bezettingsleger een socialistische republiek willen installeren. Eén ding staat vast, de koloniale praktijken van de Britten

zorgen ervoor dat de vooruitgang van het land tegengehouden wordt en dat een menswaardig bestaan voor de republikeinen onmogelijk is.

N.V.D.R.: Gelezen in "De Standaard", 3 jan. 1989.

SINN FEIN-LEIDER LEEST IRA DE LES.

Gerry Adams, de leider van Sinn Féin, de legale politieke arm van het verboden Iers Republikeins Leger, las het IRA de les omdat het een aantal burgers doodde bij een reeks "ongelukkige" aanslagen in het afgelopen jaar. De Noord-Ierse politicus zei dat het IRA moet vermijden dat burgers gewond geraken of omkomen.

V.O.

! AANDACHT !

De halfjaarlijkse algemene vergadering van Studiekring Vrij Onderzoek zal doorgaan op Woensdag 18 januari om 18.00 h. in de vergaderzaal van de Sociale Sektor. Dit gebeuren wordt natuurlijk vergezeld van een receptie.

ALLEN DAARHEEN !!!

Georges Debunne kwam, zag en praatte ruim twee uren vol.

Op donderdag 1 december 1988 vereerde de voormalige sekretaris-generaal van het A.B.V.V. en huidig voorzitter van het Europees Vrij Vakverbond (E.V.V.) Georges Debunne, op uitnodiging van de Studiekring Vrij Onderzoek, de V.U.B. met een bescheiden bezoekje. Bescheidenheid heeft echter ook alle andere elementen van de avond gekenmerkt. Vermits de mogelijkheid onbenut was gelaten om 's mans komst met een groots opgezette campagne aan te kondigen was ook de publieke opkomst bescheiden. Wel verrassend was de vaststelling dat alle aanwezigen maar zeer weinig twijfel dienden te overwinnen bij het horen van het aanbod van die avond : de bij Kritak gepubliceerde memoires van Debunne voor de helft van de winkelprijs. Toch nog een opkikker !

De lezing zelf was vrij amusant. Een belerend eerste deel over de na-oorlogse syndicale strijd tussen commie's en socio's die later werd overgenomen door de tweestrijd A.C.V. - A.B.V.V. - V.B.O. (tiens, dat zijn er toch drie ?). Hierbij passeerden alle "grote" ogenblikken de revue : Koningskwestie, Eenheidswet, Wet Collard, Vrijdagsstakingen in '77, enz... Ideaal als extraatje voor de cursisten van "De Politieke Geschiedenis van België". Heb ik daar trouwens geen twee studenten vlijtig notities zien nemen? "Studeren" kan inderdaad véél meer betekenen dan s'avonds naarstig de boeken door pluizen, jaar in, jaar uit,... Voor

het tweede deel greep de spreker ver terug in de eigen annalen om de aandachtige luisteraars te boeien met een korte, maar krachtige, schets van de mei '68 perikelen in Brussel en de doorgevoerde scheiding ULB-VUB. Als afsluiter keek hij even naar Europa en mijmerde : "Daar ligt de toekomst. Vol verwachting kijken wij uit naar '92 MAAR een

en tot weerziens.

Al reste ons alleen nog de lektuur van zijn memoires Tweehonderd pagina's sociale geschiedenis! (Al kan ik me voorstellen dat ettelijke pagina's de arbeidsconferenties en de ACV-twisten iets teveel van het goede (kunnen) worden.) Belangrijk in het boek zijn echter niet zozeer de weergaven van de steeds moeilijk gebleven socio-economische onderhandelingen, maar zoveel te meer Debunnes achtergrondsschetsen, zijn ervaringen met bekende personalia en zo nu en dan zijn sobere

goede voorbereiding is vereist. De socialistische beweging dient zich hiervan bewust te worden". Achteraf was er tijd voorzien voor het stellen van vragen. Ruim twee uren amusement van de bovenste plank dus. Ons Georgeske had zich hierbij vooral laten kennen als een warm en openhartig entertainer die het begrip "eenvoud" bij zich droeg en hanteerde als had Van Dale de term aan zijn woordenschat ontleend. Ter afsluiting zorgde hij voor een drietal grappen, telkens met hemzelf in de hoofdrol, (waarvan er eentje terug te vinden is in zijn boek op pagina 173 van zijn memoires.) Georges bedankt,

humor. Alle groten uit onze politiek-ekonomisch-sociale geschiedenis plaatst hij minstens éénmaal in het voetlicht : André Renard, Louis Major, Pal Vanden Boeynants, Robert van de Putte, Max Buset, Achiël Van Acker, Gaston Eyskens, Wilfried Martens, de beide Spaak-en, André Genot, enz...(voor wie het merendeel van deze namen absoluut onbekend is, dringt het bovenmelde lektuur zich hoogdringend op!) Georges Debunne heeft zijn zeg gehad, spijtig echter dat zo weinig oren zich op het juiste moment gespist hebben...

V.O.

Les nouveaux missiles sont arrivés !

Eén jaar geleden, op 8 december 1987, ondertekenden Ronald Reagan en Mikhail Gorbatsjov het INF-akkoord (INF = 'Intermediate Nuclear Forces, middellange afstands-raketten met een reikwijdte tussen 500 en 5.000 km). Dit hield in dat de raketten uit Oost- en West-Europa (waaronder die uit Florennes) zouden verdwijnen. Voor het eerst in de geschiedenis ging er echt ontwapend worden op nucleair vlak. De kloof tussen de twee Europa's werd smaller. Er was reden tot hoop.

De niet aflatende strijd van de vredesbeweging bleek dus niet vruchteloos te zijn geweest.

Geen nieuws over de hele lijn, dus? - Neen!

Ondanks het verbeterde internationaal klimaat en het ontwapeningsakkoord hangt ons vandaag een nieuwe dreiging boven het hoofd.

Nog voor de inkt van het INF-akkoord droog was, ontspoon er zich in de NATO een fel debat over de modernisering van de kernwapens voor korte afstand (ook taktische kernwapens genoemd). De zesmaandelijke Nuclear Planning Group (NPG) van de NATO, waarin de ministers van defensie van het Atlantisch bondgenootschap zetelen, stelt telkens opnieuw de 'noodzakelijke aanwezigheid' van kernwapens in Europa centraal. Het logisch gevolg van deze visie is dat de weg wordt vrijgemaakt voor onderzoek naar nieuwe types kernwapens en daaropvolgend de produktie ervan.

Immers, reeds in 1983 werd in het Canadese Montebello de principiële beslissing tot de modernisering van de taktische kernwapens genomen. De praktische uitwerking van deze beslissing was echter zelfs binnen de NATO omstreden.

Zodoende schuift de NPG de formele eindbeslissing steeds voor zich uit, ongetwijfeld uit angst voor de publieke opinie en de reactie van de vredesbeweging.

Ze hebben immers de reactie op het NATO-dubbelbesluit (d.w.z. nieuwe raketten opstellen en tegelijk onderhandelen met de Russen om ze terug weg te halen) uit 1979 nog fris in het geheugen.

De NATO is al enige tijd bezig op slinkse wijze het INF-akkoord te omzeilen. Ze wil nieuwe kernraketten op zee, taktische raketten op het land en nieuwe kernraketten aan boord van vliegtuigen. De nieuwe generatie gevechtsvliegtuigen krijgt een eigen type raket.

Dit betekent dat deze vliegtuigen, die vanop Belgische bases vertrekken, kernwapens kunnen afvuren die in staat zijn Moskou te treffen. Het zijn dus net hetzelfde soort wapens als de kruisraketten die door het INF-akkoord wegonderhandeld werden. Dit maakt ons land opnieuw tot een nucleair doelwit, met alle gevolgen van dien.

Het Belgisch voorbehoud op de recente NATO-bijeenkomst in Scheveningen was een eerste positieve stap in het kader van een andere defensiepolitiek, die gebaseerd moet zijn op gedeelde veiligheid in Europa, en niet langer op een confrontatie- en afschrikkingspolitiek. De Belgische houding maakt duidelijk dat kleine landen binnen de NATO ook een eigen koers kunnen en moeten varen. Dit is zeker geen ontlopen van hun militaire verplichtingen. Trouwens, de NATO is opgericht als defensief bondgenootschap, en kan geen verplichtingen opleggen aan zijn leden.

Bij dit voorbehoud mag het niet blijven. De Belgische regering moet haar ondubbelzinnig veto stellen tegen de installatie van nieuwe kernwapens in Europa. Ons land moet ook de aankoop afwijzen van nieuwe gevechtsvliegtuigen die o.m. kernwapens kunnen vervoeren.

Er is geen tijd te verliezen.

Walter Vermander, VAKA-VUB.

KRINGEN

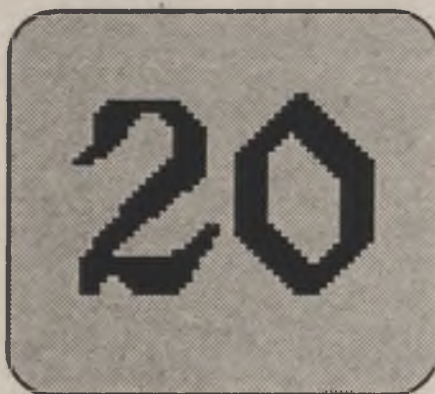
20 JAAR SOLVAY

In een vernieuwde Moeial is er uiteraard ook plaats gemaakt voor de vele kringen die de V.U.B. bevolken. Enkele van deze kringen hebben dit jaar een verjaardag te vieren waaronder V.R.G. (40 jaar), Solvay (20 jaar) en Pers (10 jaar). Ditmaal laten we de Senior van Solvay aan het woord omdat zij hun verjaardag reeds gevierd hebben in een (veel te) grote tent. Jan Heiremans, aan U het woord...
De Moeial: Kunt U ons iets vertellen over hoe het begon 20 jaar geleden?

J.H.: Onze geschiedenis gaat eigenlijk terug tot 1903. In zijn snelgroeiend bedrijf had Ernest Solvay behoefte aan kaders die zowel een technische als een managementopleiding hadden genoten. Daartoe richtte hij de Ecole de Commerce Solvay op die later geïntegreerd werd in de U.L.B. Met de oprichting van de V.U.B. kwam vanuit Solvay-U.L.B. het initiatief om ook een Nederlandstalige afdeling op te starten. Zo begonnen in september 1968 een 9-tal studenten een opleiding handelsingenieur aan de V.U.B. In het begin hadden ze nog veel lessen samen met Solvay-U.L.B. Met de jaren echter is onze handelsschool uitgegroeid tot een volwaardige richting op de V.U.B.
De Moeial: De enorme stijging van

het studentenaantal aan de Handelsschool, hoe valt deze te verklaren?

J.H.: We kennen een stijging van het studentenaantal, maar deze is zeker niet spectaculair te noemen. Zes jaar geleden waren er een 100-tal studenten in de eerste kandidatuur. Vandaag zijn er dat 210. We stijgen niet zo snel als de meeste economische richtingen. Dat komt omdat we relatief jong zijn en elders kan je al op 4 jaar tijd

handelsingenieur worden of via een economische richting een jaartje bijdoen en ook handelsingenieur worden. Hoe dan ook, we ontsnappen niet aan de algemene bloei van de economische richtingen. Gelukkig zijn we nog geen massa-richting geworden. Ik denk dat je bij ons nog net iedereen van je jaar kan kennen.

De Moeial: Wat is de zgn. Nieuwe Zakelijkheid waar de Solvayers zo graag over spreken?

J.H.: Heb jij al ooit een Solvayer over Nieuwe Zakelijkheid horen spreken? Ik niet. Anderen buiten Solvay doen dat blijkbaar wel. Kijk, een facultaire kring kan je moeilijk vergelijken met een regionale kring. Naast de traditionele en studentikoze activiteiten, draagt onze kring ook verantwoordelijkheid op het vlak van het uitgeven van kursussen, lezingen, debatavonden, studenten vertegenwoordigen in de faculteitsraad en en programma commissie, bedrijfsbezoeken, studieadvies, e.d. Met al deze dingen zijn we nog maar een paar jaar bezig en dat vergt natuurlijk een bredere kijk op het kringleven. Bovendien als we iets organisatorisch aanpakken, dan proberen we dat zo goed mogelijk te doen. Wij zijn nu eenmaal studenten handelsingenieur en het is ook een beetje uit interesse dat we allerhande organisaties op het getouw zetten. En dat alles kan gerust met veel ambiance en als het kan zelfs op een studentikoze manier.

De Moeial: Wat is het verschil tussen T.E.W. en Solvay?

J.H.: Wat ons betreft verwijs ik best naar het doel dat Ernest Solvay

<vervolg op p. 13>

< vervolg van p. 12 >

zich stelde bij de oprichting van zijn Handelsschool: mensen vormen met een brede commerciële en technische basis. Wie Solvay komt studeren krijgt te maken met een hele waaier van disciplines. Het menu bevat zowel statistiek als recht, technologie, marketing, wetenschappen, management... Dat is misschien ook de uitdaging van onze richting dat je met zoveel verschillende vakken te maken krijgt.

De Moeial: Hoe komt het dat handelsingenieur in Leuven slechts 4 jaar is in tegenstelling tot 5 jaar in Brussel?

J.H.: Omdat handelsingenieurs een wetenschappelijke graad hebben. Iedere universiteit is vrij de opleiding te organiseren zoals zij wil. Zo zijn er hogescholen waar je na 4 jaar economische studies een 'specialisatiejaartje' handelsingenieur kunt bijdoen. Alleen in Brussel en Leuven vind je een volledige studiecycclus voor handelsingenieur. De term handelsingenieur is trouwens een uitvinding van de Vrije Universiteit van Brussel. De oorsprong van deze studie ligt hier. Wie de studie wel weet te appreciëren, dat is het bedrijfsleven. Via het knap

georganiseerde INISOL vertrekt het overgrote deel van de laatstejaars met een contract op zak. Dat is onze waardemeter om te bepalen hoe goed of hoe slecht we in de markt liggen.

De Moeial: Hoe komt Solvay aan die cochon-reputatie?

J.H.: Dat is een leuk verhaaltje. Toen enkele jaren terug Vlees praeses was, had hij een heus varkentje gehuurd om er publiciteit voor de doop mee te maken. Iedere avond bezocht dat varkentje alle cafés rond de universiteit. Uiteraard was dat beest rondverwend; overal kreeg het bier, frieten, spaghetti... Het leukste was dat het varken overdag en 's nachts bij Vlees op kot was. Kun je je voorstellen; een week lang een varken op kot. Overbodig te zeggen dat het daar letterlijk en figuurlijk een varkensstal was. Enfin, na een week was het varkentje gezond en wel vertrokken, de cochons bleven echter. Trouwens, welk lied is het meest gekend naast 'Lied van Geen Taal' en 'Io Vivat'? 'Les Solvay sont des cochons' natuurlijk!

De Moeial: Hoe is de 20-jaren viering afgelopen en valt er nog iets te beleven met Solvay de laatste tijd?

J.H.: Met onze '20-gratis-vaten-

TD' zijn we nog maar van start gegaan met vieren! Zo kun je je nog verwachten aan een Solvay-week, een academische zitting met als gastspreker Jacques Solvay, een vliegtuigcantus, een concert met Boogie Boy op 2 maart en als klap op de vuurpijl: ons galabal op 24 februari. Daarbuiten hebben we nog een champagne-cantus, een tweedaagse met studenten van de Erasmusuniversiteit, de skireis, een lezing en een TD samen met het V.R.G. in Amnesia.

De Moeial: Heb je hier nog iets aan toe te voegen, senior?

J.H.: Ja, ik wil de groeten doen aan Maud... Nee, ik wil nog graag iets vertellen over ons bestuur. We hebben weliswaar een groot bestuur maar we willen dan ook aan IEDEREEN de kans geven zich te ontplooien binnen onze kring. Dat is niet altijd gemakkelijk. Het belangrijkste is dat we vasthouden aan de pijlers van ons bestuur: inzet, openheid en vooral... vriendschap.

Tot slot wil ik jullie veel succes wensen met de nieuwe Moeial-redactie en hopelijk komt het kringleven nu wat meer aan bod. Op ons kun je alvast rekenen.

De Moeial: Merci, mon petit cochon...

peppie

KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT

BOMEN

Naar jaarlijkse gewoonte werden in de Kerstvakantie heel wat prachtige bomen op de campus gerooid. De houtkachels zullen wederom gevuld geraken met wat eens onze campus tooide. De vraag is natuurlijk van wie de laatstgenoemde kachels eigendom zijn ... ?

HET DERDE ZANGFEEST VAN DE V.U.B.

Op donderdag 8 december organiseerde het B.S.G. voor de derde opeenvolgende maal het "Zangfeest van de V.U.B.", een avondvullende activiteit met studenten-, volks- en andere liedjes. Na gedurende twee maanden gerepeteerd te hebben, presenteerde een veertiental "zangers", stuk voor stuk folkloristen in hart en nieren, en onder begeleiding van piano, bekende en minder bekende liederen aan het 400-man tellende publiek. Van dat publiek werd wel

verwacht dat het actief deelnam aan de avond, en aangezien iedereen voorzien werd van een programmaboekje met de integrale teksten (in KLEINE letters!) vormde dat geen probleem; vooral naarmate het einde naderde, de bakken bier leger werden en de temperatuur ten top steeg, zong alleman mee, was het nummer gekend of niet.

Tot het succes van de avond droeg zeker de studentenfanfare van de R.U.G. bij, die voor de tweede maal het zangfeest letterlijk extra luister

bijzette. Maar ook de minder uitbundige acts oogstten veel bijval: het vierstemmige Chorale de l'U.L.B. en de Gilde Halewijn, met studenten van U.L.B. en V.U.B., brachten ons studentenliederen op een heel andere wijze dan we gewoon zijn.

Een "special guests-act", voorzien voor Herman Brusselmans (op drums!) en Jan De Smet (bekend van De Nieuwe Snaar, op accordeon), moest het stellen zonder Brusselmans, die aan zijn bed gekluisterd was door een darmontsteking (shit zeg), maar Jan De Smet wist in een mum van tijd, én solo, de zaal op zijn hand te krijgen met trekzakmeekwelters als het herderslied (dixit Jan De Smet) "Satisfaction", Van Het Groenewoud "Bleke Lena" en vooral het onvergetelijke "Blijven Drijven, Jonge Heer".

Na de eerste twee, eerder bescheiden (vooral qua opkomst) te noemen Zangfeest-edities, kan van dit Derde Zangfeest gerust gezegd worden dat het een doorbraak betekende, zowel kwalitatief als wat betreft opkomst. Voor volgend jaar verwacht het B.S.G. zeker 500 aanwezigen; van ons zal het niet afhangen: reeds deze week waren er contacten met een "special guest", nóg beter dan dit jaar. Maar, laten we het voorlopig een verrassing houden: lekker duurt het langst.

Gaudeamus!

P. VDM

P.S.: Het derde Zangfeest kon worden gerealiseerd dank zij de morele en logistieke steun van de Folklore Academie "Fratres Coniuncti".

KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT

MADAME DE SADE

Op 26 januari speelt het B.K.T. "Madame de Sade" van Yukio Mishima (1969). De auteur van dit stuk stelde zich de vraag hoe de markiezijn de Sade haar echtgenoot kon trouw blijven terwijl, hij gedurende vele jaren in de gevangenis verbleef, en waarom zij hem verliet op het ogenblik dat hij werd vrijgelaten.

Op dit raadsel poogt het toneelstuk een logisch antwoord te geven. De figuur van de Sade wordt weerspiegeld in zes vrouwen, die zich tevens met hem identificeren.

Regie: Michel Van Dousselaere. Spelers: Reinhilde Declair, An De Donder, Goele Derick, Lut Mortelmans, Nicole Persy, Loes Van den Heuvel.

De dienst Cultuur heeft voor deze voorstelling (do. 26 januari om 20 u.) 50 kaarten te koop aan 150 Bfr. (Normale prijs: 250 Fr.). Het B.K.T. vind je op de Kapellemarkt 8, 1000 Brussel (nabij de Zavel).

Het Praeseskonvent van 15 december 1988.

De meeste kringen waren aanwezig, dit zijn alle facultaire en regionale kringen en één politieke, tesamen met de Student-Aid-afgevaardigde van de V.U.B.

Het eerste punt op de agenda was de loting van de films voor het nieuwe jaar, een saaie bedoening waar nog geen interessante titels onthuld werden.

Hierna deed de BSG-voorzitter zijn plechtige intrede, waarna een monoloog van de Vrij Onderzoek-voorzitter volgde die zijn bezorgdheid liet blijken over de extreem rechtse milieus die af en toe zich op onze campus laten opmerken. Hij deed dan ook een oproep aan alle kringen om samen aan de tafel te gaan zitten en de mogelijkheden te bespreken wat we

preventief kunnen doen tegen de akties die die extreem rechtse kringen meestal aan de cafétaria plegen. "Het komt er niet op neer om achter de feiten aan te lopen, maar er preventief er iets aan te doen."

De nieuw opgerichte werkgroep De Moeial was het volgende item op de agenda. Op de laatste SOR-vergadering is beslist dat er een werkgroep opgericht wordt bestaande uit twee personen van BSG, twee van de SOR, twee van VO, één van de dienst Kultuur en twee medewerkers van de huidige Moeial. Zij moet ervoor zorgen dat De Moeial regelmatig (om de 14 dagen) verschijnt en zich houdt aan de statuten. De kringen worden aangespoord artikels bij BSG

binnen te leveren die ongewijzigd en ongekort gepubliceerd zullen worden. Er zijn Moeialvergaderingen elk maandag om 19 en elke donderdag om 13 uur.

Als laatste puntje kwam Student Aid ter sprake. De liftaktie is gepland voor 5 februari en op 8 februari zal de Happening plaatsvinden; The Skyblasters, Soul Sister en Clouseau sieren de affiche. Verdër zal er nog een talkshow doorgaan en uiteraard worden de kringen verzocht een plaatselijke aktiviteit te organiseren. Op de rondvraag was er geen gehoor en daarom gaf BSG een zwaai in The Faculty.

Peppie

FLIKKERLICHT

Pervers is wanneer duizenden mensen toejuichen hoe 2 mannen elkaar tot bloedens toe in mekaar slaan, maar vol afgrijzen toekijken hoe 2 mannen elkaar teder strelen.

Eén op tien blijkt zich aangetrokken te voelen tot iemand van hetzelfde geslacht. Dat wil dus zeggen, dat er in Vlaanderen alleen al ongeveer 600.000 homo's en lesbiënnes rondlopen. Een (grote) groep dus die niet verwaarloosd mag worden en voorzeker niet in het verdomboekje mag terecht komen.

De meerderheid (helaas nog steeds) zou ons nog altijd liever met z'n allen naar de maan willen sturen. Maar, en hier richt ik mij in 't bijzonder tot de geachte homohaters onder ons, zou het hier dan niet wat saai worden?

Dit nu terzijde; hoeveel studentenkringen er dit jaar ook

weer mogen zijn, één bevolkingslaag en daarmee ook één studentenlaag is dit jaar niet vertegenwoordigd. Daar zal binnenkort verandering in komen, want de homo- en lesbiënne jongerengroep "Flikkerlicht" die vorig academiejaar aan de VUB zo'n groot sukses kende, zal ook nu weer van de partij zijn. De groep zal zich richten tot iedereen die zich homo, lesbiënne, bisexueel voelt of wie ook maar met ons wil sympathiseren. Het nut van zo'n studentenkring zit trouwens niet alleen in het feit dat ook dit jaar aan de VUB aan homo's en lesbiënnes de kans gegeven wordt elkaar te ontmoeten en samen te komen. Maar vooral nu we zien hoe de snel groeiende ziekte van de extreme verrechtsing niet enkel in vreemdelingen- maar ook in homohaar uitmondt...

KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT-KORT

GEUREN

Naar alle waarschijnlijkheid zullen jullie bij het binnentreden van het cafetaria de exotische en frisse geuren reeds opgesnoven hebben die de krantenkiosk omgeven. Deze hemelse geuren zijn echter niet te wijten aan een overdosis parfum, gebruikt door uitbater Hans. Neen, het tegendeel is waar, want vanaf nu beschikt de kiosk over een uitgebreid assortiment van parfums, after-shaves, Dit alles aan de meest democratisch prijzen !!!

De Moeial :

Tweewekelijks studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel, ism BSG, Dienst Cultuur en VO.

Adres :

De Moeial
Pleinlaan 2-Gebouw Y'
1050 Brussel
Tel. : 641 23 38

Verantwoordelijke Uitg.:

Birgit De Pelsmaecker
Kard. Lavigierestraat 2/1
1040 Brussel

Hoofdredakteur :

Roger D'Hoogh

Medewerkers :

Geert Baetens, Peter Goyvaerts, Philippe Huygens, De Kustwacht, Miguel Major, Filip Moeykens, Peppie, Theo, Bruno Van Speybroeck en Eghinard Van Wilder.

Abonnementen:

150,- voor 1 jaar (15 nummers). Steunabonnement: 500,- te storten op rek.nr. 001-1386975-48 van De Moeial. Met duidelijke vermelding van naam en adres.

*ERGENS IS RENÉ ALTIJD AL EEN BEETJE
EEN RARE GEWEEST; SORIS LAS HIJ URENLANG
IN DE MOEIAL, ... JA, ERGENS WAS, HIJ EEN
BEETJE EEN METAFYSISCH SADO-FIASOCHIST!*

D'Hoogh.